

n 624jn

Oppgavetekst

n624

For noen måneder siden var jeg på en ekspedisjon. Den gikk til selveste Amazonas. Det var en ekspedisjon langt inn i skogen. Jeg hadde en veldig fin tur, og jeg møtte en stamme langt inne i skogen. Jeg måtte ta noen vaksiner før jeg fikk lov til å dra inn til stammen, for de hadde mange andre sykdommer enn det vi har her i Norge, og her i Norge har vi mange andre sykdommer enn det de har. Så for å ikke ble syk, eller at de blir syke måtte jeg ta mange vaksiner. Ekspedisjonen var veldig interessant, men det kom noen utfordringer på veien.

Jeg bestemte meg for å ta en ekspedisjon inn et sted jeg aldri hadde vært før. Jeg tok Amazonas, langt inne i skogen var det en stamme, og den syntes jeg hørt veldig interessant ut. Jeg skulle være i Amazonas i 1 måned. Jeg skulle ikke dra helt alene, jeg skulle ha med meg en guide som hjelp. Men før alt dette, så måtte jeg til legen for å ta noen viktige vaksiner for sykdommer. Hvis ikke kunne jeg, eller de folkene som lever i stammen, kunne blitt syke eller død.

Nå var dagen her, og jeg dro midt på natten. Jeg tok flyet til Amazonas, og bodde på hotell i 1 natt. Fordi når jeg hadde kommet fram, var det blitt veldig sent. Neste dag dro jeg veldig tidlig. Jeg tok med meg guiden, og tok båten langt inn i skogen. Vi så veldig mange andre dyr enn det vi har i Norge. Mange slanger, edderkopper, fargerike fugler. Alt var helt fantastisk. Men så... Kom det som ingen trodde levde på denne siden av skogen. Den menneskeetende slangen. Den var oppi båten vår, Og jeg fikk panikk og veltet hele båten, så vi havnet ute i vannet. Vannet var ikke noe tryggere. Fordi denne slangen kan svømme, og det finnes mange andre dyr ute i vannet også. Vi prøvde å klappe oss inn på land. Men det som var, det var at vi hadde mistet all maten. Guiden sa at vi ikke kommer til å overleve så lenge hvis vi ikke har noe mat. Han kunne ikke finne folkestammen til fots, vi måtte ha båt. Men vi bestemte oss for å gå langs elva. Også den slangen. Guiden sa det at den slangen gir seg ikke hvis den har funnet ett bytte. Så vi gikk litt fort. Denne slangen kunne nemlig, klatre i trer, svømme og være på bakken. Så vi hadde et problem hvis den fulgte etter oss.

Vi hadde gått i flere timer. Og plutselig kunne vi se ett bål og noen små øderlagte hytter og noen som ropte noe på et eller annet språk. Vi så at noen så på oss og begynte å lure. Men vi hilste, og dem tok godt Imot oss. Vilærte masse om kulturen og hvordan de lever. De lærte oss å lage mat, å flå dyr, å lære språke deresog å jakte på dyr og å beskytte oss selv i jungelen. Vi bygde til og med en ny båt, så det

blir enklere å komme seg hjem for oss.

Nå hadde det gått 1 måned, og vi måtte dessverre dra derfra. Det var trist å si hade, fordi vi hadde blitt kjent med alle sammen der. Men på hjemveien gikk ikke alt som det skulle. Vi hadde en båt, og vi var langt på vei, men midt inne i en innsjø fikk båten ett hull i seg, og den sank. Vi måtet padle fort før den sank. For i dette vannet, er det mange svømmende slanger over vannet, og mange andre svømmende dyr under vannet. Båten under vann, og nå svømte vi rundt i innsjøen helt uten noen ting. Og vi så land, men det var slanger og dyr overalt, så vi kom oss ingen vei. Det var umulig å svømme under vann for vi så ingenting, og det er veldig farlig hvis dyrene kommer i øyet ditt. Så vi bestemte oss for å vente litt, så slangene kanskje flyttet på seg etterhvert. Vi ventet og ventet, men de ble der de stod. Nå var det kveld, vi var sultene, tørste, våte, kalde, og slitene. Og ikke minst av alt, vi var bitt av mang forskjellige dyr under vann. Vi hadde ingen sjans, så vi tenkte at dette var slutten. Vi kom enten til å bli spist, eller drukne. Guiden orket ikke mer. Han ga seg, ved å ta livet sitt. Men det som var verst var det at rett etter han gjorde det, kom det plutselig et helikopter når jeg hadde mistet alt håp. Jeg veivet med armene og de så meg! De sendte ned en stige, og jeg klatret opp, gald, men trist. Jeg ble sendt rett til sykehus. Og ble sjekket opp. Jeg ble på sykehuset i noen dager fordi jeg hadde fått en voldsom infeksjon i beinet.

Denne ekspedisjonen har vært fantastisk og forferdelig på samme tid. Jeg kommer til å drar på flere ekspedisjoner, men ikke så langt unna. Jeg kommer aldri til å glemme denne ekspedisjonen!